

Wprowadzenie

Rok temu na XXI Konferencji dyskutowaliśmy na temat paliw dla energetyki, a także o rozwoju rynków oraz o nowoczesnych technologiach energetycznych. Wydawało się, że w perspektywie następnego roku wyjaśni się szereg zagadnień w polityce energetycznej Polski, nic jednak takiego się nie stało. Nadal nierozwiązanych jest szereg problemów zarówno w zakresie pierwotnych nośników energii, jak i określenia perspektywy struktury energetycznej Polski. Sytuacja jest skomplikowana o tyle, że sytuacja polityczna coraz częściej wyznacza wyraźne ramy dla wyboru rozwiązań technologicznych. Na dodatek wszystkiego, nadal nie ma w Unii Europejskiej kompleksowej polityki energetycznej. Dotychczasowe prace koncentrują się głównie na problematyce ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z energetyki do środowiska, zwiększeniu efektywności energetycznej, a także rynku energii i energii odnawialnej.

Nie ulega wątpliwości, że są to ważne zagadnienia dla polityki energetycznej Unii Europejskiej, ale wciąż jest to za mało. W globalizującym się świecie, także w zakresie energetyki, bezpieczne źródła do pozyskania energii pierwotnej są podstawą dla bezpieczeństwa energetycznego. Drugą sprawą wymagającą rozwiązania jest zbudowanie wspólnej dla Unii Europejskiej infrastruktury energetycznej. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że partykularne interesy poszczególnych państwa biorą tu górę. Przykładem może być gazociąg bałtycki.

Unia Europejska jest deficytowa energetycznie, dlatego źródła zaopatrzenia w surowce energetyczne mają podstawowe znaczenie dla jej bezpieczeństwa energetycznego. Nie ulega wątpliwości, że Rosja może odegrać ważną rolę jako rezerwuar energii dla Unii Europejskiej, ale tylko wtedy, gdy nie poszczególne kraje lecz cała Unia będzie prowadziła odpowiednią względem niej politykę. Jest to o tyle ważne, że ani energia odnawialną ani efektywnością energetyczną i nowymi technologiami energetycznymi nie rozwiążemy do końca problemu bezpieczeństwa energetycznego – tym bardziej, że ekonomiczne zasoby węgla kamiennego w Polsce nie są wystarczające na perspektywę 40 lat.

Sądzę też, że należy kompleksowo przedyskutować wprowadzenie do systemu energetycznego w Polsce energetyki jądrowej.

Nasza konferencja powinna włączyć się w prace prowadzone przez Ministerstwo Gospodarki nad polityką energetyczną Polski jako częścią polityki energetycznej Unii Europejskiej.

Życzę nam wszystkim owocnych obrad i miłego pobytu w pięknych Beskidach Zachodnich.

Prof. dr hab. inż. Roman Ney

członek rzeczywisty PAN
Przewodniczący
Komitetu Naukowego Konferencji

